

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-92-04

Druk nr 3001
Warszawa, 15 czerwca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy
o powszechnym obowiązku obrony
Rzeczypospolitej Polskiej** wraz z projektem
podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia.....

**o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony
Rzeczypospolitej Polskiej**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego, zwłaszcza poprzez sprowadzenie:

- 1) niebezpieczeństwa powszechnego dla życia, zdrowia lub wolności obywateli,
- 2) bezpośredniego zagrożenia dla mienia w znacznych rozmiarach,
- 3) bezpośredniego zagrożenia obiektów lub urządzeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4,
- 4) zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym bądź jego dokonania w stosunku do obiektów mających szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, bądź mogących skutkować niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego

– Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego lub przywrócenia porządku

publicznego, może zarządzić użycie uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki decyzję, o której mowa w ust. 1, podejmuje minister właściwy do spraw wewnętrznych, zawiadamiając o niej niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, gdy użycie uzbrojonych oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające, do pomocy uzbrojonym oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „Siłami Zbrojnymi”, na podstawie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wydanego na wniosek Prezesa Rady Ministrów.
4. Pomoc, o której mowa w ust. 3, może być udzielona również w formie prowadzonego samodzielnie przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych przeciwdziałania zagrożeniu bądź dokonaniu przestępstwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, w przypadku gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.
5. W przypadkach niecierpiących zwłoki decyzję o udzieleniu pomocy, o której mowa w ust. 3 i 4, podejmuje Minister Obrony Narodowej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych określający zakres i formę pomocy, zawiadamiając o niej niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów.
6. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie wydaje postanowienie o zatwierdzeniu lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 5.

7. Żołnierzom oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych kierowanych do pomocy uzbrojonym oddziałom i pododdziałom Policji przysługują w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań, wobec wszystkich osób, uprawnienia policjantów określone w art. 15-17. Korzystanie z tych uprawnień następuje na zasadach i w trybie określonym dla policjantów.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i sposób użycia oddziałów i pododdziałów Policji i Sił Zbrojnych,
- 2) sposób koordynowania działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne w formie określonej w ust. 3 i 4,
- 3) tryb wymiany informacji i sposób logistycznego wsparcia działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych.

9. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, powinno uwzględniać:

- 1) stopień zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego, w tym przestępstwem o charakterze terrorystycznym, oraz przewidywany rozwój sytuacji,
- 2) zachowanie ciągłości dowodzenia, w tym oddziałami Sił Zbrojnych,
- 3) ochronę wymienianych informacji oraz zakres wsparcia logistycznego Policji.”;

2) w art. 18a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego, gdy siły Policji są niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie

ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Policji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.²⁾) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Siły Zbrojne mogą ponadto brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działaniach antyterrorystycznych, akcjach poszukiwawczych oraz ratowania życia ludzkiego, a także w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektowanej nowelizacji jest stworzenie ram do współdziałania Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przy podejmowaniu działań mających zagwarantować utrzymanie bezpieczeństwa publicznego.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.) ma na celu poszerzenie katalogu możliwości użycia uzbrojonych oddziałów i pododdziałów Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego lub przywrócenia porządku publicznego – o sytuacji bezpośredniego zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym albo jego dokonania.

Również nową regulacją w projekcie jest możliwość samodzielnego użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w przypadku zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym.

Projektowana regulacja zmierza do uproszczenia procedur związanych z użyciem oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP, w sytuacjach, o których mowa w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, poprzez obniżenie szczebla decyzyjnego upoważnionego do podjęcia decyzji o ich użyciu w przypadkach niecierpiących zwłoki, nakładając to uprawnienie na Ministra Obrony Narodowej, po uprzednim wniosku ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Podjęcie działań w tym trybie wymaga jednak niezwłocznego powiadomienia Prezydenta RP, który może tę decyzję uchylić, o ile stwierdzi jej niezasadność.

Przedmiotowa nowelizacja jest wynikiem dokonujących się zmian na arenie światowej. Siły Zbrojne stały się instrumentem nie tylko polityki bezpieczeństwa państwa, ale także instrumentem polityki bezpieczeństwa międzynarodowego, zaś w ostatnich latach także walki ze zjawiskami terroryzmu.

Aktualnie uregulowana jest jedynie możliwość użycia na terenie kraju Sił Zbrojnych ze względu na działania terrorystyczne po wprowadzeniu stanu nadzwyczajnego. Szczegóły w tym zakresie precyzują ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. Nr 113, poz. 982, z późn. zm.), a także akty wykonawcze wydane na ich podstawie.

Koniecznym stało się natomiast zapewnienie możliwości użycia jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych RP w celu przeciwdziałania zagrożeniu przestępstwem o charakterze terrorystycznym w sytuacjach, gdy nie spełnione są przesłanki wprowadzenia stanu nadzwyczajnego. Zgodnie z przepisami zaproponowanymi w projekcie może to nastąpić w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1, zaś w sytuacji, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4, także samodzielnie, gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.

Należy zaznaczyć, że przedmiotowy projekt jest kolejną inicjatywą legislacyjną mającą na celu zapewnienie bezpieczeństwa na wypadek próby ataku terrorystycznego. Realizacji temu służy projekt nowelizacji ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.) pod kątem stworzenia warunków umożliwiających użycie określonych elementów Sił Zbrojnych RP w stosunku do statków powietrznych, które nielegalnie przekroczyły granicę w celu dokonania ataku terrorystycznego z powietrza.

Przedmiotowa nowelizacja stworzy podstawy dla pełnego uregulowania kwestii związanych z obroną przed przestępstwami o charakterze terrorystycznym i działaniami podejmowanymi po ich wystąpieniu, poprzez uruchomienie określonych formacji zbrojnych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego. Wskazać przy tym należy, że użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych będzie następować jedynie w sytuacji realnego zagrożenia wystąpienia bądź dokonania przestępstwa o charakterze terrorystycznym i zgodnie z ust. 6 nowelizowanego art. 18 przy zachowaniu obecnie obowiązującej zasady stanowiącej, iż oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych RP mają prawo użyć środków przymusu bezpośredniego i broni palnej w przypadkach oraz na warunkach i w sposób przewidziany dla oddziałów Policji.

Zakładana zmiana ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.) ma natomiast na celu skorelowanie jej z nowelizowanym zapisem ustawy o Policji, poprzez uwzględnienie, że jednym z zadań Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej są również działania antyterrorystyczne.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowana nowelizacja będzie miała wpływ na organy Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzając katalog ich użycia w sytuacjach zagrożenia atakiem terrorystycznym lub jego wystąpienia.

2. Konsultacje społeczne

Mając na uwadze fakt, że zagrożenie wystąpienia ataków terrorystycznych jest realne, a co za tym idzie potrzeba stworzenia prawnych regulacji umożliwiających w takich przypadkach odpowiednie działania jest bezsporna i społecznie uzasadniona, poddanie regulowanej materii dodatkowym konsultacjom społecznym uznano za bezcelowe.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie w życie ustawy nie spowoduje wzrostu wydatków w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego. Potencjalne koszty utrzymywania sił i środków w stosownej gotowości do działania zawierają się w ramach ich bieżącej działalności.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionów

Niniejsza regulacja nie będzie miała jakiegokolwiek wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Min.JP/ 345 /2004/DPE-ag,rz

Warszawa, 4 czerwca 2004r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-92-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

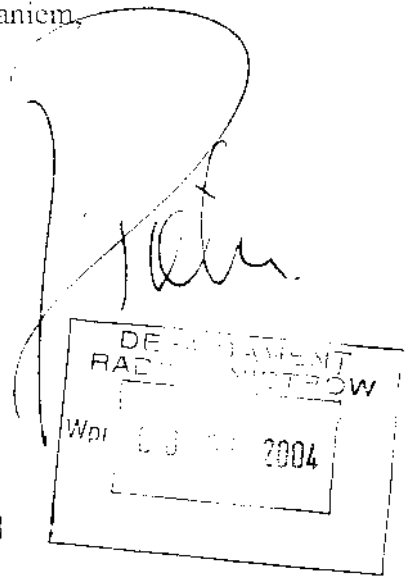
Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Szmajdziński
Minister Obrony Narodowej

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

.....dn. 2004-06-03

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego

Na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179 z późn. zm¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i sposób użycia uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w czasie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego;
- 2) sposób koordynowania działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej w formach określonych w ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) tryb wymiany informacji i sposób logistycznego wsparcia działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) oddziałach Policji – należy przez to rozumieć uzbrojone oddziały i pododdziały Policji;
- 2) oddziałach Sił Zbrojnych – należy przez to rozumieć oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

§ 3. Użycie oddziałów Policji, w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 ustawy, powinno być odpowiednie do stopnia zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego oraz przewidywanego rozwoju sytuacji.

§ 4. 1. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów albo decyzję ministra właściwego do spraw wewnętrznych o użyciu oddziałów Policji wykonuje Komendant Główny Policji za pośrednictwem właściwych komendantów wojewódzkich Policji i dowódców oddziałów Policji.

2. Komendant wojewódzki Policji, przystępując do wykonania zarządzenia lub decyzji, o których mowa w ust. 1, zawiadamia o tym wojewodę.

§ 5. 1. Użycie oddziałów Sił Zbrojnych do pomocy Policji, przewidziane w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy – w celu wykonania postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej - zarządza Minister Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 5 ustawy.

2. Minister Obrony Narodowej, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zarządzając użycie oddziałów Sił Zbrojnych określa:

- 1) jednostki wojskowe lub zgrupowania zadaniowe, które mają być użyte, oraz ich liczebność;
- 2) zadania oddziałów Sił Zbrojnych;
- 3) obszar, na jakim oddziały Sił Zbrojnych będą wykonywały zadania, oraz czas ich wykonania.

§ 6. 1. Wydzielone do pomocy Policji oddziały Sił Zbrojnych mogą być użyte w szczególności do:

- 1) ochrony i obrony obiektów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy;
- 2) osłony lub izolacji określonych obiektów, dróg, wydzielonych ulic lub części miast;
- 3) wspierania działań oddziałów Policji przywracających bezpieczeństwo i porządek publiczny, w tym w czasie działań antyterrorystycznych - gdy to okaże się niezbędne.

2. Wsparcie logistyczne działań oddziałów Sił Zbrojnych wydzielonych do pomocy Policji realizowane jest przez właściwy terytorialnie okręg wojskowy, przy wykorzystaniu środków własnych oraz pozyskanych w jednostkach gospodarki narodowej, wyznaczonych przez właściwe organy administracji publicznej.

3. Zabezpieczenie ruchu wojsk w rejonie akcji realizowane jest wspólnie siłami Policji i Żandarmerii Wojskowej.

§ 7. 1. Oddziały Sił Zbrojnych w czasie wykonywania zadań pozostają w strukturze organizacyjnej i w wojskowym systemie dowodzenia. W działaniach osłonowych określonych rejonów oddziałom Sił Zbrojnych wyznacza się samodzielne odcinki (rejon) wykonywania zadań, a podczas wspierania działań oddziałów Policji - określa się konkretne zadania do wykonania na rzecz tych oddziałów. Właściwy dowódca oddziału Sił Zbrojnych każdorazowo uzgadnia współdziałanie z dowódcą oddziału Policji.

2. Użycie przez oddziały Sił Zbrojnych środków przymusu bezpośredniego następuje na rozkaz dowódcy oddziału na podstawie polecenia Ministra Obrony Narodowej.

3. Zadania przewidziane do wykonania przez oddziały Sił Zbrojnych określa się zgodnie z ich możliwościami i specjalistycznym wykształceniem.

§ 8. Działania oddziałów Sił Zbrojnych użytych do pomocy Policji koordynują:

- 1) dowódca właściwego rodzaju Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo Szef Wojskowych Służb Informacyjnych – w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych tylko z podległych im jednostek wojskowych;

- 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych z więcej niż jednego rodzaju Sił Zbrojnych.

§ 9. Wymianę informacji należy organizować przy wykorzystaniu urządzeń zapewniających ich ochronę przed ujawnieniem.

§ 10. 1. Użycie oddziałów Policji i Sił Zbrojnych dokumentuje się za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

2. Dokumentowanie użycia oddziałów Policji i Sił Zbrojnych należy do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. W dokumentowaniu działań oddziałów Sił Zbrojnych współdziała on z organami Żandarmerii Wojskowej.

§ 11. 1. Po zakończonych działaniach dowódcy oddziałów Policji i Sił Zbrojnych są obowiązani do sporządzenia szczegółowych meldunków pisemnych. Kopie tych meldunków przesyła się Prezesowi Rady Ministrów.

2. Pisemne meldunki, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia, imienia i nazwiska dowódcy oddziału,
- 2) określenie czasu i miejsca użycia oddziału,
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie i przebieg użycia oddziału,
- 4) określenie użytych środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, wskazanie podmiotu, który podjął decyzję o ich użyciu,
- 5) opis przyczyn i skutków użycia środków przymusu bezpośredniego, w tym wynikających z § 3 ust. 2 i 4.

3. Zarządzenia, decyzje, polecenia i rozkazy, a także dokumentacja, o której mowa w § 13 ust. 1, są materiałami archiwalnymi.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Głównym celem projektowanej nowelizacji jest stworzenie ram do współdziałania Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przy podejmowaniu działań mających zagwarantować utrzymanie bezpieczeństwa publicznego.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.) ma na celu poszerzenie katalogu możliwości użycia uzbrojonych oddziałów i pododdziałów Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego lub przywrócenia

porządku publicznego – o sytuacji bezpośredniego zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym albo jego dokonania.

Również nową regulacją w projekcie jest możliwość samodzielnego użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w przypadku zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym.

Projektowana regulacja zmierza do uproszczenia procedur związanych z użyciem oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP, w sytuacjach, o których mowa w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, poprzez obniżenie szczebla decyzyjnego upoważnionego do podjęcia decyzji o ich użyciu w przypadkach niecierpiących zwłoki, nakładając to uprawnienie na Ministra Obrony Narodowej, po uprzednim wniosku ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Podjęcie działań w tym trybie wymaga jednak niezwłocznego powiadomienia Prezydenta RP, który może tę decyzję uchylić, o ile stwierdzi jej niezasadność.

Przedmiotowa nowelizacja jest wynikiem dokonujących się zmian na arenie światowej. Siły Zbrojne stały się instrumentem nie tylko polityki bezpieczeństwa państwa, ale także instrumentem polityki bezpieczeństwa międzynarodowego, zaś w ostatnich latach także walki ze zjawiskami terroryzmu.

Aktualnie uregulowana jest jedynie możliwość użycia na terenie kraju Sił Zbrojnych ze względu na działania terrorystyczne po wprowadzeniu stanu nadzwyczajnego. Szczegóły w tym zakresie precyzują ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. Nr 113, poz. 982, z późn. zm.), a także akty wykonawcze wydane na ich podstawie.

Koniecznym stało się natomiast zapewnienie możliwości użycia jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych RP w celu przeciwdziałania zagrożeniu przestępstwem o charakterze terrorystycznym w sytuacjach, gdy nie spełnione są przesłanki wprowadzenia stanu nadzwyczajnego. Zgodnie z przepisami zaproponowanymi w projekcie może to nastąpić w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1, zaś w sytuacji, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4, także samodzielnie, gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.

Należy zaznaczyć, że przedmiotowy projekt jest kolejną inicjatywą legislacyjną mającą na celu zapewnienie bezpieczeństwa na wypadek próby ataku terrorystycznego. Realizacji temu służy projekt nowelizacji ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.) pod kątem stworzenia warunków umożliwiających użycie określonych elementów Sił Zbrojnych RP w stosunku do statków powietrznych, które nielegalnie przekroczyły granicę w celu dokonania ataku terrorystycznego z powietrza.

Przedmiotowa nowelizacja stworzy podstawy dla pełnego uregulowania kwestii związanych z obroną przed przestępstwami o charakterze terrorystycznym i działaniami podejmowanymi po ich wystąpieniu, poprzez uruchomienie określonych formacji zbrojnych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego. Wskazać przy tym należy, że użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych będzie następować jedynie w sytuacji realnego zagrożenia wystąpienia bądź dokonania przestępstwa o charakterze terrorystycznym i zgodnie z ust. 6 nowelizowanego art. 18 przy zachowaniu obecnie obowiązującej zasady stanowiącej, iż oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych RP mają prawo użyć środków przymusu bezpośredniego i broni palnej w przypadkach oraz na warunkach i w sposób przewidziany dla oddziałów Policji.

Zakładana zmiana ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.) ma natomiast na celu skorelowanie jej z nowelizowanym zapisem ustawy o Policji, poprzez uwzględnienie, że jednym z zadań Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej są również działania antyterrorystyczne.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowana nowelizacja będzie miała wpływ na organy Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzając katalog ich użycia w sytuacjach zagrożenia atakiem terrorystycznym lub jego wystąpienia.

2. Konsultacje społeczne

Mając na uwadze fakt, że zagrożenie wystąpienia ataków terrorystycznych jest realne, a co za tym idzie potrzeba stworzenia prawnych regulacji umożliwiających w takich przypadkach odpowiednie działania jest bezsporna i społecznie uzasadniona, poddanie regulowanej materii dodatkowym konsultacjom społecznym uznano za bezcelowe.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie w życie ustawy nie spowoduje wzrostu wydatków w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego. Potencjalne koszty utrzymywania sił i środków w stosownej gotowości do działania zawierają się w ramach ich bieżącej działalności.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionów

Niniejsza regulacja nie będzie miała jakiegokolwiek wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.